

Udsagn. Naar det, som staaer i Motiverne til Anordningen af 1848 om Kjøbstadernes store Tryk skal være aldeles uantastelige Ord, men derimod det, som staaer i nærværende Anordnings Motiver, at man har behandlet Kjøbstæderne ved det forrige Mars Krigsskat altsorlempeligt, skal være grebet reent ud af Luften og aldeles ikke staaer til Erønde, saa kan jeg heller ikke undre mig over, at han snart synes at tillægge hvert af mine Ord under Discussionen en Bægt, som om hvert Ord var en lang Forberedelses- og Forsknings-Resultat, og at han paa den anden Side snart synes at antage, at det er tilstrækkeligt at møde de Argumenter, jeg fremkommer med, og som han ikke synes at finde Behag i, med at sige det er saadant Noget, som man ikke kan vide, om man skal troe eller ikke, thi det staaer i Modsigelse med, hvad der tidligere er sagt. Men derved gjør man sig Discussionen overmaadelig, og det føler jeg mig overbeviist om, derved kommer man ikke til noget sandt Resultat. Naar man vil vise Kjøbstadernes Forhold til Landet og snart paa den ene Side omtaler Kjøbstæderne, som om Portene var aabne for al Tilstrømning, og som om Hæringsdriften der var aldeles fri, og snart paa den anden Side omtaler Landet, som om det var lukket med en Bom for Enhver, der fra Kjøbstæderne vil dræve, hvad enten det er for at drive Agerdyrning eller et Haandværk, saa troer jeg, at man i begge Henseender ikke træffer det Rette eller skildrer Forholdene saaledes som de ere.

Jeg maa gjentage, hvad jeg allerede tidli-

gere har sagt, at vil man vise, at Kjøbstæderne ere i en mindre heldig Stilling end Landet, og at Kjøbstæderne derfor ikke kunde taale at bære den Skat, som Lovudkastet har tilsigtet at skulle lægges paa dem, og hvorved Kjøbstæderne pr. Individ ville komme til at svare omtrent det Samme, som Landboerne pr. Individ komme til at svare, saa maa man vise det ved at gennemgaae Forholdene og gjøre det klart, at Formuenhed og Velhavenhed er mindre der end paa Landet i Almindelighed, og man maa ikke blive staaende ved saadanne almindelige Talemaader, som naar Landet gaar tilbage i Velstand, saa maae Kjøbstæderne ogsaa gjøre det, og at Haandværkeren ogsaa snart vil føle det i sin Pung, at Pengene paa Landet ere knappe. Det er ganske vist; men dersom Landet var gaaet tilbage i den Grad, som man derefter skulde troe, saa vilde Landet heller ikke kunne bære en Krigsskat af 1,300,000 Rbd. Hvad jeg paa staaer, er, at naar man vil, at Landet skal bære 1,300,000 Rbd. med sin Million Indbyggere, saa er det ingen Overbebyrdelse — jeg strides ikke om Ordet — saa er det ikke for tungt, eller for ubilligt at lade Kjøbstæderne bære saadanne Byrder, hvorved ethvert Individ kommer til at svare ligesaameget i Skat som paa Landet. Om man vil kalde det Fordobling af Krigsskatten i Byerne eller ikke, det vedkommer ikke Sagen, og jeg holder mig kun til Realiteten, men at den Krigsskat, som nu er under Discussion, ikke vil ramme Kjøbstæderne i ubilligt Forhold, det staaer klart for mig.